

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 653/2014**af 15. maj 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk identifikation af kvæg og mærkning af oksekød**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 1997 ved Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ⁽³⁾ blev EU-reglerne om identifikation og sporing af kvæg styrket i lyset af BSE-epidemien (bovin spongiform encephalopati) og det heraf følgende øgede behov for at spore oprindelse og flytninger af dyr ved hjælp af konventionelle øremærker.
- (2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne indføre en ordning for identifikation og registrering af kvæg i overensstemmelse med nævnte forordning.
- (3) Ved forordning (EF) nr. 1760/2000 indføres et system for identifikation og registrering af kvæg, som omfatter øremærker anbragt på begge ører af det enkelte dyr, elektroniske databaser, dyrepass og individuelle registre for hver bedrift.
- (4) Sporing af oksekød tilbage til kilden via identifikation og registrering er en forudsætning for oprindelsesmærkning i hele fødevarekæden. Sådanne foranstaltninger sikrer beskyttelsen af forbrugerne og folkesundheden og styrker forbrugernes tillid.
- (5) Forordning (EF) nr. 1760/2000 og specielt kvægidentifikation og frivillige ordninger for mærkning af oksekød blev angivet som oplysningsforpligtelser af særlig betydning med hensyn til de byrder, de indebærer for virksomhederne, i Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2009 med titlen »Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i EU- planer for reduktion af byrder i sektorer samt aktioner i 2009«.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 144.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

⁽³⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

- (6) Anvendelsen af systemer til elektronisk identifikation (EID) vil potentielt kunne strømline sporingsprocesserne gennem automatisk og mere præcis aflæsning og registrering i bedriftsregisteret. Endvidere ville dette også muliggøre automatisk rapportering af flytninger af dyr i den elektroniske database og dermed forbedre sporingssystemets hastighed, pålidelighed og nøjagtighed. Anvendelsen af EID -systemer ville endvidere forbedre forvaltningen af visse direkte betalinger til landbrugerne.
- (7) EID-systemer baseret på radiofrekvensidentifikation er blevet betydeligt forbedret i løbet af de seneste ti år. Teknologien muliggør en hurtigere og mere præcis aflæsning af individuelle dyrekoder direkte i databehandlings-systemerne. Herved opnås en reduktion i den tid, der er nødvendig for at kunne spore potentielt inficerede dyr eller fødevarer, hvilket fører til forbedret pålidelighed af databaser og en øget kapacitet til at reagere hurtigt i tilfælde af sygdomsudbrud, hvilket giver besparelser i arbejdsomkostninger, selv om det betyder en stigning i omkostninger til udstyr.
- (8) Denne forordning er i overensstemmelse med den kendsgerning, at EID-systemer allerede er blevet indført i Unionen for andre dyrearter end kvæg, f.eks. det obligatoriske system, der anvendes i forbindelse med får og geder.
- (9) På baggrund af de teknologiske fremskridt inden for EID-systemer er der adskillige medlemsstater, som har besluttet at implementere EID på frivillig basis. Disse initiativer vil sandsynligvis føre til udviklingen af forskellige systemer i de enkelte medlemsstater eller hos forskellige interessenter. Udviklingen af forskellige systemer ville vanskeliggøre efterfølgende harmonisering af tekniske standarder i Unionen. Det bør sikres, at medlemsstaternes EID-systemer, er interoperable og forenelige med de relevante ISO-standarder eller andre internationale tekniske standarder, der er vedtaget af anerkendte internationale standardiseringsorganisationer, under forudsætning af, at disse internationale standarder som minimum kan sikre en bedre performance end ISO-standarderne.
- (10) Kommissionens beretning af 25. januar 2005 om muligheden for at indføre EID af kvæg konkluderede, at det var blevet påvist, at radiofrekvensidentifikation havde nået et sådant udviklingsstrin, at den allerede kunne anvendes i praksis. Beretningen konkluderede også, at det var højest ønskeligt at skifte til EID af kvæg i Unionen, da dette blandt andre fordele ville bidrage til at reducere den administrative byrde.
- (11) I henhold til Kommissionens meddelelse af 10. september 2008 med titlen »Handlingsplan for gennemførelse af EU-dyresundhedsstrategien« skal Kommissionen forenkle oplysningsforpligtelserne, f.eks. bedriftsregistre og dyrepas som led i indførelsen EID-systemer.
- (12) I Kommissionens meddelelse af 19. september 2007 med titlen »En ny dyresundhedsstrategi for Den Europæiske Union (2007-2013) - »Det er bedre at forebygge end at helbrede« », foreslås EID af kvæg som en mulig forbedring i forhold til Unionens eksisterende system for identifikation og registrering med henblik på at forenkle oplysningsforpligtelserne såsom bedriftsregistre og dyrepas, ligesom det foreslås at gennemføre udveksling af elektroniske kvægpas. Denne udveksling ville indebære, at der indføres EID med indlæsning af data i realtid. En sådan udveksling ville betyde væsentlige omkostnings- og arbejdsbesparelser for myndighederne i medlemsstaterne og andre interessenter og ville reducere arbejdsmængden ved overførsel af dyrepasdata til elektroniske databaser. Nærværende forordning er i overensstemmelse med dette initiativ.
- (13) Denne forordning forventes således at bidrage til nogle hovedmålsætninger for større EU-strategier, herunder Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ved at forbedre den økonomiske vækst, samhørigheden og konkurrenceevnen.
- (14) Visse tredjelande har allerede fastsat regler, som muliggør avancerede EID-teknologier. Unionen bør fastsætte lignende regler for at fremme samhandel og øge sektorens konkurrenceevne.

- (15) Det er i lyset af den teknologiske udvikling af nye typer af elektroniske identifikatorer hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for identifikationsmærkerne i forordning (EF) nr. 1760/2000 med henblik på at gøre det muligt at bruge elektroniske identifikatorer som officielt identifikationsmærke. Eftersom indførelsen af de tilsvarende bestemmelser indebærer betragtelige investeringer, er det nødvendigt at indføre en overgangsperiode på fem år for at give medlemsstaterne den fornødne tid til at forberede sig. I denne overgangsperiode vil konventionelle øremærker fortsat være det eneste officielle identifikationsmærke for kvæg.
- (16) Hvis EID gøres obligatorisk i hele Unionen, kan det have skadelige økonomiske virkninger for visse erhvervsdrivende. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade det være frivilligt for brugerne at benytte EID, når det anerkendes som officielt identifikationsmærke ved denne forordning. Under en sådan frivillig ordning ville EID blive valgt af brugere, som sandsynligvis vil have økonomisk fordel heraf, medens det bør tillades andre brugere at fortsætte med at identificere deres dyr med to konventionelle øremærker.
- (17) Medlemsstaterne har meget forskellige opdrætssystemer, landbrugsmetoder og sektororganisationer. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for kun at gøre EID obligatorisk på deres område, hvis de finder det hensigtsmæssigt efter overvejelse af alle disse faktorer, herunder følgerne for små landbrugere, og efter høring af kvægsektorens organisationer. I forbindelse med handel med dyr inden for Unionen bør forpligtelsen til at identificere kvæg elektronisk påhvile den medlemsstat, der har gjort brugen af EID obligatorisk på sit område. Dette bør ikke indebære, at den pågældende medlemsstat er forpligtet til at identificere dyr, som allerede er blevet elektronisk identificeret i afsendelsesmedlemsstaten.
- (18) Dyr og kød, der kommer ind i Unionen fra tredjelande, bør være underlagt identifikations- og sporbarhedskrav, som sikrer en tilsvarende beskyttelse.
- (19) Levende dyr, der importeres til Unionen fra tredjelande, bør ved ankomsten underkastes de samme identifikationskrav, som gælder for dyr født i Unionen.
- (20) De to officielle identifikationsmærker, der er tildelt et enkelt dyr, bør være forsynet med den samme identifikationskode. I den indledende fase med tilpasning til brugen af elektroniske identifikatorer som officielle identifikationsmærker kan det dog ikke udelukkes, at tekniske begrænsninger i konfigurationen af et dyrs oprindelige identifikationskode i visse tilfælde kan gøre det umuligt at reproducere koden på en elektronisk identifikator. Dette kan være tilfældet, når tegnene, som udgør dyrets oprindelige identifikationskode, er til hinder for, at koden kan konverteres til et elektronisk format. Der bør derfor fastsættes særlige midlertidige undtagelser for at gøre det muligt også at anvende en elektronisk identifikator på sådanne dyr, dog under forudsætning af, at der er sikret fuld sporbarhed, og at det er muligt at identificere det enkelte dyr, herunder den bedrift, hvor det er født.
- (21) Forordning (EF) nr. 1760/2000 foreskriver, at myndighederne skal udstede et pas for hvert dyr, der skal identificeres i henhold til forordningen. Dette skaber en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Medlemsstaternes myndigheder er i henhold til artikel 14 og 18 i Rådets direktiv 64/432/EØF⁽¹⁾ forpligtet til at oprette elektroniske databaser. Eftersom disse databaser har skullet være i fuld drift siden den 31. december 1999, bør de i tilstrækkelig grad kunne sikre sporingen af indenlandske flytninger af kvæg. Der bør derfor kun udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen. Nærværende forordning bør dog ikke udgøre en hindring for en medlemsstats nationale bestemmelser vedrørende udstedelse af pas for dyr, der ikke er bestemt til handel inden for Unionen.
- (22) Bovex, pilotprojektet for udveksling af kvægpas mellem medlemsstaterne, blev iværksat af Kommissionen for at lette dataudvekslingen mellem medlemsstaterne og samtidig sikre sporbarheden af dyr, når de flyttes inden for

⁽¹⁾ Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin (EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64).

Unionen. Når dataudvekslingen mellem de nationale elektroniske databaser er fuldt operationel, bør kravet om udstedelse af dyrepas i papirform ikke længere gælde for dyr, der er bestemt til flytning inden for Unionen. Dette bør bidrage til at mindske medlemsstaternes og de økonomiske operatørers administrative byrder.

- (23) Afsnit II, afdeling II, i forordning (EF) nr. 1760/2000 fastsætter regler for en frivillig ordning for mærkning af oksekød, der omfatter bestemmelser om godkendelse af visse mærknings-specifikationer, som foretages af myndighederne i den berørte medlemsstat. Den administrative byrde og de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne og de økonomiske aktører i forbindelse med anvendelsen af ordningen, står ikke i et rimeligt forhold til fordelene ved ordningen. Da ny lovgivning er trådt i kraft, efter vedtagelsen af nævnte forordning, er visse regler om den frivillige mærkningsordning blevet overflødige og bør derfor udgå. De erhvervsdrivendes ret til at informere forbrugerne om kødets karakteristika gennem frivillig mærkning og forbrugernes ret til at modtage verificerbare oplysninger bør dog ikke indskrænkes. Følgelig, ligesom ved alle andre former for kød, bør oplysninger om oksekød, som går ud over den obligatoriske mærkning, overholde den gældende horisontale lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾.
- (24) For at forebygge risikoen for svig inden for mærkning af kød og beskytte de europæiske forbrugere bør de anvendelige kontroller og sanktioner have en tilstrækkelig afskrækkende virkning.
- (25) I henhold til forordning (EU) nr. 1169/2011 aflagde Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende den obligatoriske angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for kød anvendt som ingrediens. Rapporten skulle eventuelt ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at sikre større gennemsigtighed i hele kødkæden og informere europæiske forbrugere bedre. I lyset af de seneste problemer vedrørende mærkning af kødprodukter, der har indvirket på fødevarer-kædens funktionsdygtighed, forventede Europa-Parlamentet og Rådet, at rapporten ville blive vedtaget så tidligt som muligt i løbet af andet halvår 2013, og den blev vedtaget den 17. december 2013.
- (26) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør de beføjelser, som Kommissionen er tillagt i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000, tilpasses artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (27) For at fastlægge de regler, der er nødvendige for at sikre, at identifikationen, registreringen og sporingen af kvæg og oksekød fungerer korrekt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse artikel 290 i TEUF for så vidt angår kravene til alternative identifikationsmærker for kvæg; de særlige omstændigheder, hvorunder det er tilladt medlemsstaterne at forlænge maksimumsfristerne for anvendelsen af identifikationsmærkerne; de data, der skal udveksles mellem de elektroniske databaser i medlemsstaterne; maksimumsfristerne for visse rapporteringsforpligtelser; kravene til identifikationsmærkerne; tilføjelsen af identifikationsmærker til listen i bilag -I; reglerne vedrørende de oplysninger fra de elektroniske databaser, der skal medtages i dyrepas og i de individuelle bedriftsregistre; identifikationen og registreringen af flytninger af kvæg, når de sættes på årstidsbestemt græsning, herunder græsnings-skifte; reglerne for mærkning af visse produkter, som bør svare til reglerne i forordning (EF) nr. 1760/2000; mærkningsbestemmelserne vedrørende en forenklet præsentation af oprindelsesangivelsen i tilfælde, hvor et dyr har opholdt sig meget kortvarigt i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det er født eller slagtet, samt definitionerne af og kravene til de betegnelser eller kategorier af betegnelser, som må anvendes ved mærkningen af færdigpakket fersk og frosset oksekød. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarereinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til registrering af de bedrifter, der gør brug af alternative identifikationsmærker; de tekniske karakteristika og detaljerede ordninger for udveksling af data mellem medlemsstaternes elektroniske databaser; anerkendelsen af dataudvekslingssystemets fulde operabilitet; formatet for og udformningen af identifikationsmærkerne; de tekniske procedurer og standarder for gennemførelsen af EID; reglerne for udformning af identifikationskoden samt visse dyregrupperes maksimale størrelse og sammensætning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Gennemførelsen af denne forordning bør overvåges. Følgelig bør Kommissionen, senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden for så vidt angår bestemmelserne om frivillig mærkning af oksekød og senest ni år for så vidt angår bestemmelserne om EID, forelægge to rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet såvel om gennemførelsen af denne forordning som om de tekniske og økonomiske muligheder for at indføre obligatorisk EID i hele Unionen. Disse rapporter bør om nødvendigt ledsages af passende lovgivningsmæssige forslag.
- (30) Forordning (EF) nr. 1760/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1760/2000 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, andet punktum, udgår.

2) Artikel 2, første led, affattes således:

«— »dyr«: kvæg som defineret i artikel 2, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 64/432/EØF, herunder dyr, der deltager i kulturelle og sportslige arrangementer».

3) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) mærker til identifikation af de enkelte dyr«.

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Forpligtelse til at identificere dyr

1. Alle dyr på en bedrift identificeres ved hjælp af mindst to identifikationsmærker, der er opført på listen i bilag I, er i overensstemmelse med de regler, som vedtages i henhold til stk. 3, og er godkendt af myndighederne. Mindst et af identifikationsmærkerne skal være synligt og være forsynet med en synlig identifikationskode.

Første afsnit finder ikke anvendelse på dyr, som er født før 1. januar 1998 og ikke er bestemt til handel inden for Unionen. Disse dyr skal identificeres ved hjælp af mindst ét identifikationsmærke.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Med henblik på at sikre tilpasningen til den tekniske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for så vidt angår tilføjelse af identifikationsmærker til listen i bilag I, samtidig med at deres interoperabilitet sikres.

Identifikationsmærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.

De to identifikationsmærker, som er godkendt i overensstemmelse med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til stk. 3 og nærværende stykke, og som anbringes på et enkelt dyr, skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, som sammen med registreringen af dyrene gør det muligt at identificere det enkelte dyr og den bedrift, hvor det er født.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kan den berørte medlemsstat i tilfælde, hvor de tegn, der udgør dyrets identifikationskode, ikke gør det muligt at anbringe en elektronisk identifikator med den samme entydige identifikationskode på dyret, tillade, at det andet identifikationsmærke under dens myndigheders opsyn forsynes med en anden kode, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Dyret er født inden ikrafttrædelsesdatoen for gennemførelsesretsakterne omhandlet i stk. 3, andet afsnit, litra c)
- b) der er sikret fuld sporbarhed
- c) det er muligt at identificere det enkelte dyr, herunder den bedrift, hvor det er født, og
- d) dyret ikke er bestemt til handel inden for Unionen.

3. For at sikre en tilstrækkelig sporbarhed og tilpasning til den tekniske udvikling samt optimere identifikations-systemets funktionsmåde vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende kravene til de identifikationsmærker, der er opført i bilag I, og de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen af et bestemt identifikationsmærke.

På grundlag af de relevante ISO-standarder eller andre internationale tekniske standarder, der er vedtaget af anerkendte internationale standardiseringsorganisationer, og ud fra den forudsætning, at disse internationale standarder som minimum kan sikre en bedre performance og en højere grad af pålidelighed end ISO-standarderne, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler for:

- a) identifikationsmærkernes format og udformning
- b) de tekniske procedurer for elektronisk identifikation af kvæg, og
- c) konfigurationen af identifikationskoden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Medlemsstaterne skal med virkning fra den 18. juli 2019 sørge for at råde over den nødvendige infrastruktur til at identificere dyr på grundlag af en elektronisk identifikator som officielt identifikationsmærke i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne kan med virkning fra den 18. juli 2019 indføre nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk som en af de to identifikationsmærker, der er foreskrevet i stk. 1.

De medlemsstater, der gør brug af den i andet afsnit omhandlede mulighed, sender Kommissionen teksten til sådanne nationale bestemmelser og offentliggør disse oplysninger på internettet. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at bringe disse oplysninger til offentlighedens kendskab ved på sit eget websted at anbringe links til medlemsstaternes relevante websteder.

5. Som undtagelse fra stk. 1 kan kvæg bestemt til kultur- og sportsbegivenheder bortset fra messer og udstillinger identificeres ved hjælp af alternative identifikationsmærker, som opfylder tilsvarende identifikationsstandarder som de i stk. 1 omhandlede.

Bedrifter, der benytter alternative identifikationsmærker, jf. første afsnit, registreres i den i artikel 5 omhandlede elektroniske database.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler vedrørende en sådan registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Med henblik på at sikre sporbarheden i forbindelse med identifikationsstandarder, som er ækvivalente med dem, der er omhandlet i stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende kravene til alternative identifikationsmærker som omhandlet i første afsnit, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med deres indførelse.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte regler for de i første afsnit omhandlede alternative identifikationsmærkers format og udformning, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med deres indførelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

6. Medlemsstaterne meddeler hinanden og Kommissionen en model af de identifikationsmærker, de anvender på deres område. De offentliggør disse oplysninger på internettet. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at bringe disse oplysninger til offentlighedens kendskab ved på sit eget websted at anbringe links til medlemsstaternes relevante websteder.»

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Tidsfrist for anvendelse af identifikationsmærker

1. Identifikationsmærkerne, jf. artikel 4, stk. 1, skal anbringes på dyret inden udløbet af en maksimumsfrist, som fastsættes af den medlemsstat, hvor dyret er født. Maksimumsfristen beregnes fra dyrets fødselsdato og må ikke overstige 20 dage.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

Intet dyr må forlade den bedrift, hvor det er født, før de to identifikationsmærker er anbragt på dyret.

2. For at gøre det muligt at anvende identifikationsmærkerne under særlige omstændigheder, hvor der er praktiske vanskeligheder, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastsætte de særlige omstændigheder, hvorunder medlemsstaterne kan forlænge de maksimumsfrister for anvendelse af identifikationsmærker, der er fastsat i stk. 1, første og andet afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hver gang de gør brug af denne mulighed.

Artikel 4b

Identifikation af dyr fra tredjelande

1. Ethvert dyr, der er underlagt veterinærkontroller i henhold til direktiv 91/496/EØF, og som kommer ind i Unionen fra et tredjeland og er bestemt til en bestemmelsesbedrift inden for Unionens område, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af det identifikationsmærke, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Den oprindelige identifikation, som er anbragt på dyret i oprindelsestredjlandet, registreres i den i artikel 5 omhandlede elektroniske database sammen med den entydige identifikationskode for det identifikationsmærke, som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt dyret.

Første afsnit gælder dog ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i en medlemsstat, forudsat at dyrene slagtes inden for 20 dage efter disse veterinærkontroller i henhold til direktiv 91/496/EØF.

2. Identifikationsmærker for dyr, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal anbringes inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende. Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde skal de to identifikationsmærker, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, anbringes på dyrene inden de forlader bestemmelsesbedriften.

3. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser som omhandlet i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator på bestemmelsesbedriften i Unionen inden for en frist, der fastsættes af bestemmelsesmedlemsstaten. Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1.

Som en undtagelse fra første afsnit, kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, undtagelsesvis forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde skal den elektroniske identifikator anbringes på dyrene, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Artikel 4c

Identifikation af dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden

1. Dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden, beholder de oprindelige identifikationsmærker, som er anbragt på dem i henhold til artikel 4, stk.1.

Uanset første afsnit kan myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten dog fra den 18. juli 2019 tillade:

- a) udskiftning af et af identifikationsmærkerne med en elektronisk identifikator uden at ændre dyrets oprindelige entydige identifikationskode
- b) udskiftning af begge identifikationsmærker med to nye identifikationsmærker, som begge skal have den samme nye entydige identifikationskode. Denne undtagelse kan anvendes op til fem år efter den 18. juli 2019, hvis de tegn, der udgør identifikationskoden for et dyrs konventionelle øremærke, ikke giver mulighed for at anvende en elektronisk identifikator med den samme entydige identifikationskode, og forudsat at dyret er født inden ikrafttrædelsesdatoen for de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, litra c).

2. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk, identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator senest på bestemmelsesbedriften inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor den pågældende bestemmelsesbedrift er beliggende. Denne maksimumsfrist må ikke overstige 20 dage fra den dato, hvor dyrene ankommer til bestemmelsesbedriften.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærke, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde anbringes den elektroniske identifikator på dyrene, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Første afsnit gælder imidlertid ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i den medlemsstat, som har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk.

Artikel 4d

Fjernelse, ændring eller udskiftning af identifikationsmærker

Identifikationsmærker må ikke fjernes, ændres eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse. En sådan tilladelse kan kun gives, hvis fjernelsen, ændringen eller udskiftningen ikke resulterer i en mangelfuld sporing af dyret, og hvis det er muligt at identificere det enkelte dyr, herunder den bedrift hvor det er født.

Enhver udskiftning af identifikationskoden skal registreres i den elektroniske database, som er omhandlet i artikel 5, sammen med den entydige identifikationskode for dyrets oprindelige identifikationsmærke.»

- 6) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Medlemsstaternes myndigheder opretter en elektronisk database i henhold til artikel 14 og 18 i direktiv 64/432/EØF.

Medlemsstaterne kan udveksle elektroniske data mellem deres elektroniske databaser fra den dato, hvor Kommissionen anerkender, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt. For at beskytte brugerens interesser skal udvekslingen ske på en sådan måde, at der sikres databeskyttelse, og at enhver form for misbrug forhindres.

Med henblik på at sikre elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastlægge reglerne for de data, der skal udveksles mellem medlemsstaternes elektroniske databaser.

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de tekniske betingelser og nærmere regler for en sådan udveksling og anerkende, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.«

7) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Hvis en medlemsstat ikke udveksler elektroniske data med andre medlemsstater inden for rammerne af det elektroniske udvekslingssystem, som er omhandlet i artikel 5, skal følgende finde sted:

- a) Medlemsstatens myndigheder skal for hvert dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen, udstede et pas baseret på de oplysninger, der er indeholdt i den elektroniske database i medlemsstaten.
- b) Ethvert dyr, for hvilket der udstedes et pas, skal ledsages af dette pas, når dyret flyttes fra en medlemsstat til en anden.
- c) Det pas, der ledsager dyret, skal ved dyrets ankomst til bestemmelsesbedriften afleveres til myndighederne i den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende.

2. For at give mulighed for at spore flytninger af dyr tilbage til den oprindelige bedrift i en medlemsstat tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for at fastsætte regler vedrørende de oplysninger fra den elektroniske database, der skal medtages i dyrepasset, herunder overgangsbestemmelser, der kræves for indførelsen heraf.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Denne forordning er ikke til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelser vedrørende udstedelsen af pas for dyr, der ikke er bestemt til handel inden for Unionen.«

9) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Andet led affattes således:

»— inden for en maksimumsfrist, som fastsættes af den berørte medlemsstat, indberette til myndighederne alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder; denne maksimumsfrist skal mindst være tre dage og må ikke overstige syv dage efter en af disse begivenheder; medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at forlænge maksimumsfristen på syv dage.«

ii) Følgende afsnit indsættes:

»For at tage højde for praktiske vanskeligheder i særlige tilfælde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastsætte, under hvilke særlige omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen på syv dage som omhandlet i første afsnit, andet led, sammen med den maksimale længde af denne forlængelse, som ikke må overstige 14 dage efter den i første afsnit, andet led, omhandlede frist på syv dage.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. For at sikre en passende og effektiv sporbarhed for kvæg, når de sættes ud til årstidsbestemt græsning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende de medlemsstater eller dele af medlemsstater, hvor der gælder særlige regler for årstidsbestemt græsning, herunder tidsperioden, brugernes specifikke forpligtelser og regler om registrering af bedriften og registrering af flytninger af sådant kvæg, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen heraf.«

c) Følgende stykker indsættes:

»5. Uanset stk. 4 er det frivilligt at føre et register for enhver bruger, der:

a) har adgang til den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5, som allerede indeholder de oplysninger, der skal være indeholdt i registeret, og

b) indlæser de opdaterede oplysninger, eller har dem indlæst direkte i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5.

6. For at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de oplysninger, der skal indføres i bedriftsregistret, jf. denne artikel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for at fastsætte de nødvendige bestemmelser vedrørende disse oplysninger, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen heraf.«

10) Artikel 8 udgår.

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Kurser

Medlemsstaterne sikrer, at de personer, som er ansvarlige for identifikation og registrering af dyr, har fået instrukser og vejledning vedrørende de relevante bestemmelser i denne forordning og om de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til denne forordning.

Når de relevante bestemmelser ændres, stilles de tilsvarende oplysninger til rådighed for de i første afsnit omhandlede personer.

Medlemsstaterne sikrer, at der gennemføres relevante kurser.

Kommissionen fremmer udveksling af bedste praksis for at forbedre kvaliteten af information og uddannelse i hele Unionen.«

12) Artikel 10 udgår.

13) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

I dette afsnit forstås ved:

- 1) »oksekød«: de produkter, der henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91
- 2) »mærkning«: anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage, eller for ikke-færdig-pakkede varers vedkommende skriftlig og synlig forbrugerinformation på salgsstedet
- 3) »organisation«: en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen
- 4) »hakket kød«: udbenet kød, som har undergået hakning, som indeholder mindre end 1 % salt, og som henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91
- 5) »afpuds«: små stykker kød, der anses for egnet til konsum, og som udelukkende stammer fra afpudsning og fremstilles på tidspunktet for udbening af slagtekroppe og/eller opskæring af kød
- 6) »opskåret kød«: kød opskåret i små tern, skiver eller andre enkeltportioner, der ikke kræver yderligere opskæring inden salget til den endelige forbruger, og som kan anvendes direkte af denne. Hakket kød og afpuds er ikke omfattet af denne definition.«

14) Artikel 13 ændres således:

a) Stk. 3 og 4 udgår

b) I stk. 5 affattes indledningen i litra a) således:

»a) Erhvervsdrivende og organisationer skal også anføre følgende på mærket:«

c) Følgende stykke indsættes:

»6. For at undgå unødige gentagelse af angivelsen på etiketten af oksekød fra de medlemsstater eller tredjelande, hvor opdræt fandt sted, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende en forenklet præsentation i tilfælde hvor dyret har opholdt sig meget kortvarigt i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det er født eller slagtet.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler vedrørende den maksimale størrelse og sammensætning af den gruppe af dyr, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 2, litra a), under hensyntagen til restriktioner hvad angår homogeniteten af de grupper af dyr, som det opskårede kød og afpuds stammer fra. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.«

15) Artikel 14, stk. 4, affattes således:

»For at sikre overensstemmelse med de horisontale regler vedrørende mærkningen i denne afdeling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for, på baggrund af den indvundne erfaring med hakket kød, at fastsætte tilsvarende bestemmelser som de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede, vedrørende oksekødsafpuds eller opskåret oksekød.«

16) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande

Uanset artikel 13 skal oksekød, der er importeret til Unionen, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, mærkes med:

»Oprindelse i tredjeland« og »Slagtet i (tredjelandets navn)«.

17) Fra den 13. december 2014:

a) erstattes titlen på afsnit II, afdeling II, med ordene »Frivillig mærkningsordning«

b) artikel 16, 17 og 18 udgår, og

c) følgende artikel indsættes i afsnit II, afdeling II:

»Artikel 15a

Almindelige regler

Anden fødevareinformation end den i artikel 13, 14 og 15 omhandlede, som erhvervsdrivende eller organisationer, der afsætter oksekød, frivilligt tilføjer på mærket, skal være objektive, kunne kontrolleres af myndighederne og kunne forstås af forbrugerne.

Denne information skal være i overensstemmelse med den horisontale lovgivning for mærkning, og særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 (*).

Såfremt erhvervsdrivende eller organisationer, der afsætter oksekød, ikke overholder forpligtelserne i første og andet afsnit, anvender myndighederne passende sanktioner som fastsat i artikel 22.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende definitioner af og krav til de betegnelser eller kategorier af betegnelser, som må anvendes ved mærkningen af færdigpakket fersk og frosset oksekød.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).«

18) Artikel 19, 20 og 21 udgår.

19) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Denne kontrol berører ikke eventuel kontrol, som Kommissionen udøver i henhold til artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Enhver sanktion, som en medlemsstat pålægger en bruger, en erhvervsdrivende eller en organisation, der afsætter oksekød, skal være effektiv, have afskrækkende virkning og stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed.

Myndighederne foretager hvert år et minimumsantal officielle kontroller af identifikationen og registreringen af dyr, som skal omfatte mindst 3 % af bedrifterne,

Myndighederne forhøjer omgående minimumsraten for officielle kontroller som omhandlet i andet afsnit, hvis det fastslås, at bestemmelserne om identifikation og registrering af dyr ikke er overholdt.

De bedrifter, der skal kontrolleres af myndighederne, udvælges på grundlag af en risikoanalyse.

Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en årsrapport senest den 31. august om gennemførelsen af de officielle kontroller i det foregående år.

2. Uanset stk. 1 skal myndighederne pålægge en bruger følgende administrative sanktioner:

a) Hvis et eller flere dyr på en bedrift ikke overholder nogen af bestemmelserne i afsnit I, begrænses flytningen af alle dyr til og fra den pågældende brugers bedrift.

b) I tilfælde, hvor de i afsnit I fastsatte identifikations- og registreringskrav kun delvis er opfyldt for visse dyr, begrænses flytningen af de pågældende dyr straks, indtil kravene er opfyldt fuldt ud.

c) Hvis antallet af dyr på en bedrift, for hvilke de i afsnit I fastsatte identifikations- og registreringskrav kun delvis er opfyldt, overstiger 20 %, begrænses flytningen af alle dyr på bedriften straks; for bedrifter med højt ti dyr anvendes denne foranstaltning kun, hvis mere end to dyr ikke er fuldt ud identificeret i overensstemmelse med kravene i afsnit I.

d) Hvis en bruger ikke kan bevise identifikationen og sporbarheden af et dyr, destrueres dyret, såfremt det ud fra en vurdering af risikoen for dyresundheden og fødevarer sikkerheden skønnes nødvendigt, uden kompensation.

- e) Hvis en bruger undlader at give myndighederne underretning om flytning af et dyr til eller fra hans bedrift i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, begrænser den kompetente myndighed flytningen af dyr til og fra den pågældende bedrift.
- f) Hvis en bruger undlader at give myndighederne underretning om et dyrs fødsel eller død i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, begrænser myndighederne flytningen af dyr til og fra den pågældende bedrift.
- g) I tilfælde af, at en bruger vedvarende undlader at betale den omkostning, der er omhandlet i artikel 9, kan medlemsstaten også begrænse flytningen af dyr til og fra den pågældende brugers bedrift.

3. Uanset stk. 1, kræver medlemsstaterne, hvis erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, har mærket oksekød uden at opfylde deres forpligtelser som fastsat i afsnit II, om nødvendigt og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, at oksekødet fjernes fra markedet. Ud over sanktionerne i stk. 1 kan medlemsstaterne:

- a) hvis det berørte kød opfylder de relevante veterinær- og hygiejneforskrifter, tillade at sådant oksekød:
 - i) afsættes på markedet efter at være blevet korrekt mærket i overensstemmelse med EU-krav, eller
 - ii) sendes direkte til forarbejdning til andre produkter end dem, der er angivet i artikel 12, første led
- b) beordre suspension eller tilbagetrækning af godkendelsen af de pågældende erhvervsdrivende eller organisationer.

4. Kommissionens eksperter skal sammen med myndighederne:

- a) kontrollere at medlemsstaterne overholder kravene i denne forordning
- b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollerne udføres i overensstemmelse med denne forordning.

5. En medlemsstat, på hvis område der foretages en kontrol på stedet, yder Kommissionens eksperter enhver bistand, de måtte have brug for under udførelsen af deres opgaver. Resultatet af kontrollerne drøftes med den pågældende medlemsstats myndigheder, før en endelig rapport udarbejdes og rundsendes. Denne rapport skal om nødvendigt indeholde henstillinger til medlemsstaterne om forbedring af overholdelsen af denne forordning.«

20) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 22a

Myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for, at denne forordning og alle retsakter, som vedtages af Kommissionen på baggrund heraf, overholdes.

De underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvem disse myndigheder er.

*Artikel 22b***Udøvelse af delegationen**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. juli 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

21) Artikel 23 affattes således:

*»Artikel 23***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås i forbindelse med de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, stk. 3 og 5, artikel 5 og artikel 13, stk. 6, af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, som er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*).

Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når komitéens udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for komitéen træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af komitéens medlemmer anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

22) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

Rapport og lovgivningsmæssig udvikling

Senest den:

- 18. juli 2019 for så vidt angår bestemmelserne om frivillig mærkning, og
- 18. juli 2023 for så vidt angår bestemmelserne om elektronisk identifikation

forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de respektive rapporter vedrørende gennemførelsen og indvirkningen af denne forordning, herunder i det første tilfælde muligheden for at gennemgå bestemmelserne om frivillig mærkning og i det andet tilfælde de tekniske og økonomiske muligheder for at indføre obligatorisk elektronisk identifikation i hele Unionen.

Disse rapporter ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag.«

23) Følgende bilag indsættes:

»BILAG I

IDENTIFIKATIONSMÆRKER

A) KONVENTIONELT ØREMÆRKE

MED VIRKNING FRA 18. JULI 2019

B) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF ET ELEKTRONISK ØREMÆRKE

C) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF EN RUMINAL BOLUS

D) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF EN INJICERBAR TRANSPONDER«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand
